

likumu, ir piemērojams arī minētajā apakšpunktā norādītajām darbībām, neatkarīgi no to iespējamā komerciālā rakstura. Pēc prasītāja uzskatiem, ar šo normu ir piešķirts valsts atbalsts par labu baznīcu uzņēmumiem vai vispārējā labuma bezpeļņas organizācijām, tiktāl, ciktāl šie tiesību subjekti veic komerciālas darbības vai saimnieciskas darbības Kopienju juidkatūrā norādītajā nozīmē.

Savu apgalvojumu pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus.

Pirmkārt, prasītājs norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpta un nepareizi piemērota, kā arī kļūdaini interpretēta LESD 108. panta trešā daļa. Atbildētāja, pamatodamās uz prasītāja sūdzību, kas saņemta 2006. gada 14. jūnijā, ir vadījusi ļoti ilgu iepriekšējās izmeklēšanas posmu, kurā notika intensīva sarakste ar prasītāju un tika iesniegti informācijas pieprasījumi valsts iestādēm; rezultātā apstrīdētajā lēmumā ir secināts, ka nav nekādu šaubu par to, ka attiecīgie pasākumi nav valsts atbalsts LESD 107. panta nozīmē.

Prasītājs apgalvo, ka ir skaidras norādes, — to skaitā pārmērīgi ilgais laiks, kāds bijis vajadzīgs iepriekšējās izmeklēšanas posma pabeigšanai — kas liecina, ka atbildētāja nav spējusi atbildēt uz sūdzībās izvirzītajām šaubām un tādējādi tai nācies vismaz veikt padziļinātu izmeklēšanu, īstenojot oficiālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar LESD 108. panta otro daļu.

Otrkārt, uzmanīgi lasot lēmumu, uz kuru attiecas iebildums, var vien secināt, ka atbildētājai ir bijušas šaubas par to, vai apstrīdētie pasākumi ir valsts atbalsts, bet tā beigās ir izvēlējusies noraidīt sūdzības, neuzsākot oficiālo izmeklēšanas procedūru un tādējādi aizskarot prasītāja interesi iesniegt apsvērumus par pamatojumu, ko Itālijas iestādes varētu sniegt Komisijai saistībā ar oficiālo izmeklēšanas procedūru saskaņā ar LESD 108. pantu un saistībā ar nepieciešamo atbilstības pārbaudi, kura Komisijai jāveic, lai novērtētu to konkurences izkropļojumu smagumu, kādus izraisījis preferenciālais nodokļu režīms, par kuru iesniegta sūdzība.

Tāpat prasītājs norāda, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, ņemot vērā tā nepietiekamo pamatojumu, ar ko ir pārkāpts LESD 296. pants (iepriekš — EK līguma 253. pants).

Prasība, kas celta 2010. gada 26. aprīlī — Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija

(Lieta T-193/10)

(2010/C 179/80)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Roma, Itālija) (pārstāvis — A. Nucara, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas lēmumu, kas iekļauts 2010. gada 15. februāra vēstulē, ar kuru atbildētāja ir noraidījusi prasītājas iesniegtās sūdzības;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir iesniegta par lēmumu, kas iekļauts 2010. gada 15. februāra vēstulē, ar kuru ir noraidīta prasītājas iesniegtā sūdzība.

Šī sūdzība attiecas ne tikai uz atbrīvojumu no pašvaldības neku-stamā īpašuma nodokļa, kā tas ir lietā T-192/10 *Pietro Ferracci*/Komisija, bet arī uz daļēju atbrīvojumu (50 % apmērā) no Itālijas nodokļu tiesiskajā regulējumā paredzētā uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas norādīti lietā T-192/10.

Prasība, kas celta 2010. gada 29. aprīlī — Apotheke DocMorris/ITSB (Zaļa un balta krusta attēls)

(Lieta T-196/10)

(2010/C 179/81)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Apotheke DocMorris Holding GmbH (Štutgarte, Vācija) (pārstāve — Y. Dick, Rechtsanwältin)